

[Rager.]

Ting: at saa vidt jeg kan skønne, vilde Borttagelsen af Statstilskuddet for de Kasser, hvor Gennemsnitslønningerne er højest, kun medføre een Ting, nemlig at disse Kasser bragte deres Gennemsnitslønning ned, hvad de meget let kan gøre ved ganske simpelt at give nogle af de bedste Risici fri, og det vilde jo kun være naturligt, om man inden for de Fag sagde: Ja, hvis vi ikke faar Statstilskud mere, saa taber vi altsaa saa og saa meget, men saa kan vi lige saa godt give nogle af vore bedste Risici, de med de største Fortjenester i de fasteste Stillinger, fri. Og saa kommer Gennemsnittet ned, og saa kommer Statstilskuddet op igen, og saa har man brudt den solidariske Front, som netop er en Styrke for Arbejdsløshedskasserne. Derfor tror jeg, det vilde være forkert at følge den Vej, som det ærede Medlem omtalte. Men jeg har jo ogsaa paa Fornemmelserne, at det ærede Medlem i Virkeligheden heller ikke var saa forfærdelig ivrig efter det; jeg forstaar imidlertid, at disse Bemærkninger normalt skal gøres fra det ærede Medlems og hans Partis Side, hver Gang vi behandler Spørgsmaalet.

Naar jeg derefter kommer til det andet Lovforslag, om Prisregulering, saa maa jeg jo sige, at jeg for mit Vedkommende kan kun finde det ganske naturligt, at man i en Tid som denne ogsaa maa gaa med til at give Arbejdsløshedskasserne Lov til at prisregulere paa et Tidspunkt af Aaret, hvor de ellers ikke vilde have kunnet gøre det; de skulde uden dette Lovforslag have ventet temmelig længe, og de arbejdsløse var derved kommet i en meget uheldig Stilling.

Men naar man nu giver Kasserne Lov til at regulere, paafører man dem jo Udgifter, som der ikke har været kalkuleret med, og Spørgsmaalet bliver saa: Hvorfra skal disse Penge komme? Nu foreslaar den højtæredede Socialminister, at man til 22 Kasser, hvis Medlemmers Gennemsnitsaarsindtægt ligger under 3 000 Kr., og hvis gennemsnitlige Arbejdsløshed har ligget over 20 pCt., yder et Tilskud fra det offentliges Side. Hvis man skal tage rigtig fast om Problemet, drejer det sig i Virkeligheden ikke effektivt om 22 Kasser, men om 1 Kasse, den ene Kasse, der er alt overvejende inden for de 22 Kasser, nemlig Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Af det Beløb, der bliver

Tale om at yde i Tilskud, vil Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse jo faa den altovervældende Del, og derfor er det naturligt at anstille nogle Betragtninger specielt over denne Kasses Forhold.

Vi har lige nu faaet offentliggjort Arbejdsløshedstallene ultimo November. Vi ser deraf, at Arbejdsløsheden, som i Fjor ultimo November var 120 117, i Aar er 118 212, altsaa nominelt en lille Nedgang, men reelt, da der er betydelig flere tilmeldte, en noget større Nedgang. Procentvis er der en noget større Nedgang, nemlig fra 22,7 i Fjor til 21,5 i Aar, men hvis vi deler det op saaledes, at vi tager Arbejdsmændene for sig og de øvrige Fag for sig, ligger Forholdet saadan, at ultimo Oktober i Aar havde de øvrige Fag en Arbejdsløshed paa 12,5 pCt. og ultimo November en Arbejdsløshed paa 14,8 pCt., medens Arbejdsmændene ultimo Oktober havde en Arbejdsløshed paa 21,3 pCt. og ultimo November en Arbejdsløshed paa 31,6 pCt., hvilket i Virkeligheden vil sige, at den væsentligste Del af Stigningen i Arbejdsløsheden gennem November Maaned falder paa Arbejdsmændene.

Nu er Arbejdsmændene den meget store Gruppe, og det er samtidig den Gruppe, der efterhaanden som Medlemmer faar alle dem, der falder ud af de øvrige Kasser, fordi de ikke kan faa Arbejde ved deres Fag og derfor søger en vis Tid at skaffe sig Arbejdsmandsarbejde og dermed Ret til at blive overflyttet til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Desuden faar denne Gruppe uden Tvivl Tilgang af en Række Personer, som ikke oprindeligt har hørt til den arbejdende Klasse, men som ved Tidernes Ugunst er blevet nødt til at leve af, hvad de tilfældigt har kunnet faa fat i, uden Hensyn til den Uddannelse, de eventuelt maatte have, og ogsaa disse kommer ind i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Derfor tror jeg, man har Lov til at sige, at ingen Arbejdsløshedskasse raader over saa mange ikkeperfekte Arbejdere som Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Der er jo ogsaa mest Uro om denne Kasse. Man hører til Stadighed dette: Vi kan ikke forstaa, at der skal være saa stor Arbejdsløshed, for vi mangler Arbejdere til at udføre det Arbejde, vi ønsker udført. Dette hører man særlig ude paa Landet,